

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.814/2016/4.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. október 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2016. október 17. napján kihirdetett **7.B.762/2016/8.** számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám.

Egyetemlegesen kötelezi a vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült 12.500.- (tizenkettőezer-öttszáz) forint büntügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]. Ezért a vádlottakat egyezően 1 év 4 hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott esetében 2 év próbaidőre felfüggesztette. Akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztést mindkét vádlott vonatkozásában - a végrehajtás elrendelése esetén - fogházban kell végrehajtani. Ugyancsak a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezett a vádlottak feltételes szabadlábra bocsáthatóságáról. A vádlottakat egyezően előzetes mentesítésben részesítette és kötelezte őket a büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben a vádlottak és a védőjük egyezően felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.457/2016/1-II. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyigazolványának száma helyesbítésre szorul.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő és a vádlottak fenntartották a felmentést célzó fellebbezésüket. A védő kifejtette, hogy nem ért egyet a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy a sértett természetes eredetű megbetegedései az okfolyamatot nem befolyásolták. Szerinte nem hagyható figyelmen kívül ezen túlmenően az sem, hogy a sértett túlsúlyos volt, rosszul látott és rendszeresen fogyasztott alkoholt. A törvényszéknek nagyobb nyomatékkal kellett volna figyelembe vennie a sértetti közrehatást. A védő álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a sértett a kutya hatására esett volna el. Azt nem vitatta, hogy a vádlottak gondozására és felügyeletére bízott kutya kiszaladt az útra és az is tény, hogy a sértett meghalt, de az

okozati összefüggés maradéktalanul nem állapítható meg, így nem lehet a vádlottak terhére róni a bűncselekményt. Amennyiben az ítélet tábla a felmentésre irányuló fellebbezést nem tartja alaposnak, úgy részletfizetés engedélyezését kérte a bűnügyi költség megfizetésére. A vádlottak a védő által előadott fellebbezés indokolásához csatlakoztak mindenben.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az elsőfokú bíróság a sértett unokájának [neve] a kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt elutasította és mellőzte [tanú neve] tanú nyomozati vallomásának a felolvasását az ügyész indítványa ellenére, ezeket a döntéseit azonban a Be. 260. § (1) bekezdésében írtak ellenére nem indokolta meg. Ez az eljárási szabálysértés azonban az ítélet érdemét nem érintette. Arra a tényre, hogy a sértett hogyan mondta el a vele történeteket másoknak és milyenek voltak a sértett ital fogyasztási szokásai, hogyan közlekedett a sértett, az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott ki. Az indítványozott bizonyítástól lényegesen eltérő tartalmú bizonyíték nem volt várható, az indítványok teljesítése csak az eljárás indokolatlan elhúzását eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság ezen fent említett bizonyítás felvétele nélkül is kellő mértékben eleget tett tényállás felderítési kötelezettségének, majd a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is mérlegelési körébe vonta és indokolási kötelezettségének eleget téve iratszerű magyarázatát adta, hogy a tényállást mely bizonyítékokra alapította. A megállapított tényállás lényegében teljesen megalapozott volt, mindössze kis mértékben szorult az iratok egybehangzó adatai alapján - minden valószínűség szerint elírás miatt - helyesbítésre a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva.

Az ítélet 3. oldalának 1. bekezdésében írtakat kellett helyesbíteni akként, hogy a kutya a vádlottak által lakott ingatlanból szaladt ki.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy maguknak a vádlottaknak a vallomásából és valamennyi tanú vallomásából minden kétséget kizáróan az megállapítható volt, hogy a sértett a kerékpárral azért esett el, mert a kutya az ingatlanból kiszaladt. A vádlottak felügyeletére bízott kutya az ingatlanból történt kijutása után a sértett kerékpárja előtti átszaladásával megzavarta a sértettet a közlekedésben és ezért, illetőleg ijedtsége következtében a kerékpárjával elesett. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján felmerült ugyan az is, hogy a szóban forgó kutya nekiszaladt a sértett kerékpárjának, de ezt a kérdést az elsőfokú bíróság megfelelően kiértékelte és akként döntötte el, hogy ez kétséget kizáróan nem állapítható meg. Arra vonatkozóan konkrét bizonyíték nem merült fel, hogy a sértett más ok miatt esett el a kerékpárral. Így a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azok a baleseti okok sem voltak megállapíthatóak, amelyeket a védő sorolt fel. Általában hasonló helyzetből nem következik be baleset, azaz a kutyatulajdonos csak akkor szembesül a mulasztásának lehetséges következményeivel, ha a baj bekövetkezik. Ez az eset tulajdonképpen szerencsétlen körülmények sorozata. Ugyanakkor jelen esetben az történt, hogy a vádlottak felügyeletére bízott kutya, miután a kapu kinyitásánál a vádlottak a kutyára nem fordítottak figyelmet, az utcára kiszaladt és balesetet okozott, mellyel összefüggésben a sértett halála bekövetkezett.

Az elsőfokú bíróság tehát megalapozott tényállást állapított meg, amelyből helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményüket is a törvénynek megfelelően

minősítette. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a vádlottak az általános gondossági kötelességen túl megsértették az állat tulajdonosát, gondozóját és felügyelőjét terhelő jogszabályban rögzített kötelességét. Ezzel összefüggésben következett be a baleset és a sértett halála. A halálhoz vezető okfolyamatot a vádlottak mulasztása indította el. A vádlottakat a sértett halálának bekövetkezésében a hanyag gondatlanság (negligencia) terheli. Törvényes tehát a vádlottak cselekményének a minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében a súlyosító és az enyhítő körülményeket mindkét vádlott esetében maradéktalanul állapította meg és vonta értékelési körébe. Az irányadó büntetési tétel 1 évtől 5 évig tejedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján az irányadó középérték 3 év szabadságvesztés.

A törvényszék által kiszabott joghátrány törvényes és arányos volt, a jogszabálynak megfelelő volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése és a vádlottak előzetes mentesítése is.

Az első fokú ítélet valamennyi rendelkezése megalapozott és törvényes volt, ezért az első fokú ítéletet az ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának számát az iratok alapján helyesbítette.

A másodfokú eljárásban a vádlottak védelmével felmerült bűnügyi költség megfizetésére az eredménytelen fellebbezésekre is tekintettel a Be. 381. § (1) bekezdése, valamint a 338. § (1) és (3) bekezdése alapján a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte.

A bűnügyi költség megfizetésére halasztás illetőleg részletfizetés az ügydöntő határozat kihirdetésekor - a bűnügyi költség összegére figyelemmel - nem engedélyezhető. Erre a bírósági végrehajtó által foganatosított foglалás után, a foglалási jegyzőkönyvnek a bírósághoz történő betérjesztését követően van lehetőség, ezért a vádlottak kérelme csak akkor teljesíthető az ügydöntő határozatot hozó bíróság által [Be. 593. § (1) bekezdés].

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizártságának a megállapítása a Be. 386.§ szakaszán alapul.

Szeged, 2017. október 3.

. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.814/2016/4. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 7.B.762/2016/8. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon mindkét vádlott vonatkozásában jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2017. október 3.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke